

פרשת וילך

הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושוטריכם ואדברה באוזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ (לא, כח)

וכבר נתקשו המפרשים בפשר הכפילות (יעוין ברש"י על אתר), דהלוא כבר נאמר לעיל (סוף פרשת נצבים) 'העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ', ולשם מה צריך לחזור על כך.

ונראה, דהנה מצינו בדיני התראה לאחר שהתרו בו העדים צריך המותרה לקבל את ההתראה, כדאי' בגמ' (סנהדרין פ"א, ב) התרו בו ושתק לא חשיב התראה לענין מלקות.

(עפ"ז יש לבאר את דברי הכתוב 'ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם למען תהיה לי לעד', ולכאורה לאחר שלמדו את ישראל את השירה, מדוע צריך גם 'שימה בפייהם', אלא כדי שישראל יאמרו בעצמם את ההתראה, ואם למרות זאת יחטאו תהיה ההתראה הזו להם לעד).

עפ"ז יש לבאר את כפילות הכתובים, דבסוף פר' נצבים איירי על עיקר ההתראה, ואילו כאן שנאמר 'ואעידה בם את השמים ואת הארץ' היינו לקבלת ההתראה, כדסיים הכתוב ואמר 'ואעידה בם' דהיינו שיאמרו בעצמם.

ואכן רואים אנו שכך עשה משה רבנו כדכתי' 'וידבר משה באזני כל קהל ישראל', ובסוף פרשת האזינו כתי', 'ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנוכי מעיד בכם היום'.

מקור: רבי מרדכי גימפל יפה